

Adventi gondolatok 2. gyertyagyújtásra 2019.12.09.

Kedves Gyerekek, kedves Kollégák!

A hétvégén a karácsony várakozásának időszakában gyűlt fel a második gyertya fénye az adventi koszorún. A kereszténységben ez egy olyan út, amelyen végig haladva az út végén találhatjuk meg azt az újszülött kisdedet, akiről évről évre megemlékezünk. Akinek születésekor az angyalok békét hirdettek: *„Dicsőség a mennyben a magasságos Istennek, békesség a Földön a jóakarató embereknek!”* Mutassa nekünk is ezt az utat a hétről hétre növekvő világosság, amelynek során találhatjuk meg mi is a szeretetet. Ez lehet mindennapjainkban egy kedvesség, egy mosoly, segítség, megértés, tisztelet, alázat vagy akár kötelességeink nagyobb figyelemmel végzése. A szeretet jusson el minden család szívébe, és ez vegyen körül otthonában mindenkit a karácsonyi fényben.

Nehéz mindezt megtalálni mindennapjainkban, a rohanó tülekedő emberek tömegében, a bevásárlóközpontokban, türelmetlen autósok között a közutakon. Főleg akkor, amikor kést ránthat valaki egy másik emberre, életére törve vélt vagy valós sérelme miatt.

Mégis bízunk benne, karácsonykor sokaknál megtörténhet a csoda. Ezt a csodát, bárki képes magában hordozni. Itt nem valamiféle varázslatra kell gondolni, hanem arra a karácsonyi csodára, ami nem más, mint maga a szeretet. Az a szeretet csodája, ami az iménti történetben megjelent, bárki életében megtörténhet, amely történetnek saját maga válik szereplőjévé, és a forgatókönyvet nem más, mint maga a Jóisten írja. Jusson ebből mindenkinek otthonába, családjába. Ennek szellemiségében a PÁGISZ nagycsaládjaként mi is megemlékezünk karácsonyról december 20-án a Szent Lélek templomban.

A Világ Világosságához a betlehemi csillag fénye vezette a három királyokat. Ebből a karácsonyi fényből elcsenünk egy kis lángocskát az adventi koszorú második gyertyájára, hogy mi is minél többen megtaláljuk az újszülött kisdedet családjainkban, szeretteink körében Szent Karácsony ünnepén.

*„Ó jöjj, ó jöjj üdvözítő!
Beteljesült már az idő.
Törd át az ég zárt ajtaját,
vár a világ sóvárgva rád!”*

Zsugonits Tamás